

OK 249
34

Zb
7856

X 2045259

DECAS.

CARMINUM LUGUBRIUM

IN OBITUM

Integerrimi & Prudentiss. Viri

ARNOLDI

HVNDEMANI

COSS. OLIM APUD STOLBER-
genes meritissimi.

QUI PLACIDE ET SINE ULLO SENSU
aut signo doloris in Christo Stolobergæ animam ex-
exhalavit 3. Novembris Anno 1607. sequentiq[ue]
die ibi loci ad κοιμητήριον seu sepulturam
Christianorum solenni ritu
deductus est.

CONSCRIPTA

Affectionis & gratitudinis

ergo

à

Filio mœstissimo

CONRADO HUNDEMANO.

JENÆ

Typis VVcidnerianis

13

K. 249.

DEDICATIO.

Non ita longum abiit tempus, cum car-
mina festa

scriberem, & ad latos confugerem numeros.

Omne sed est latum nunc deletū indice Lethi,

ordine & in verso carmina mæsta canam.

Illud germanæ tædarum iterata jubebant

fœdera, seu socii festa secunda thori.

At hoc, care parens, tua mors inopina cu-
piscit,

& jubet à thalamo respicere ad tumultum.

Ingenii hos igitur tibi turbati offero fœtus.

**AFFECTUM EFFECTUS INDIGITA-
RE SOLENT.**

I.

ANTE DEDUCTIONEM
FUNERIS AD SEPULTURAM
scriptum.

Tempora sic igitur sint continuanda
querelis?
Sit mihi nulla quies, nulla serena dies?
Non ita pridem obiit germana puerpera, & illic
totus eram in luctu, totus eram in gemitu.

Sed quis nunc linguam calamoque ita pollet, ut istis
sat possit gemitus amplificare meos?

O dolor, o ingens dolor. Ergo parente carendum est,
qui mihi venalis non erat ere Tagi?

Quis mihi nunc superest, quem compellare misellus
ausim hilari aequè animo deficiente penu?

Cui mea nunc cura cordique Camena futura est?
Quem pariter poterit nominare patrem?

Quis nunc Juridica procurrere ad abdita Suada
auxiliumque mihi, consiliumque dabit?

Induit, heu, penitus nigro se Titan amictu,
imbricitorque omni de latere Auster adit.

Naufragus, ah, quantis in Syrtibus hereo, quantas
undi que sentinas, ah miser, experior.

Omnia certe agmen Lachests glomeravit in unum
mæsta, atomumque spei vix superesse sinit.

Hic sanè ætherei multus solaminis expers
stringeret aut gladium, nec teret aut laqueum.

A 2

At

*At quoniam in fatis fuit, ut tua busta viderem
 Sancte parens, pheretrum subsequererg, tuum,
 Proficere haud quicquam poterò, licet omnia tentem,
 & querulâ quævis tempora voce teram.
 Quem Libitina suum semel in nervum abstulit, isti
 non datur ad nostras velle redire plagas.
 Hoc saltem est reliquum, DEUS ut sine fine rogetur
 se velit orbatis substituisse patrem.
 At tibi, sancte parens, (vel livor id audiat) isthunc
 ad tumulum appendo pro meritis titulum,
 In te erat integritas, in te frons semper aperta,
 In te erat & probitas, in te erat & pietas.
 Debeo plura tibi, sed quæ non solvere possum:
 At vice cunctorum cælica dona precor.*

II.

*L*enior & levior lacryma ista atq, ista querela est
 quas discontinuo tempore fata movent.
 Ille sed haud ordo mihi jam contingit, in unum
 cui fluxere atrum qualibet atra diem.
 Vix soror abscessit, vix illa tepescere in urnâ
 destitit, ecce parens contumelandus adest.
 Ergò, fleam? non flere queo si morte piandum:
 solum, ah ah, superest continuare mihi.
 Et rogo, quî possim lacrymam edere, quandoquidem ambos
 mors mihi diripuit invidiosa oculos?

III.

*I*N niveam mutatur avem Stheneleia proles,
 Heliadum in ramos corpora populeos.

Et

Et saltem unus erat dolor & lacrymæ unica causa,
ob Phaethonteam scilicet orta necem.
Quid de me fiat, cui duplum est quod fuit istis
simplum, lugendi cui pater atq; soror?

IV.

Dicitur Eurydicen quondam Rhodopeius Orpheus
dilexisse adeò, discupuisse adeò,
Propter ut amissam stygias intravit ad ades,
tentaritq; suâ flectere fata chely.
Dicitur hoc equidem, sed cui tam curta cerèbri
relligio est, gerris ut daret hisce fidem?
Cerberus haud somnum capit, ut sunt somnia vatum,
& redit ex stygion nullus ad astra lacu.
Ast ego, care parens, te, si tibi vita rediret,
exurnâ hisce meis effoderem unguiculis.

V.

Quid cumulus velit iste sibi, fortassis a vebit
scire aliquis, Pietas cui benesuada comes.
Eloquar id paucis, nec enim me multa profari
turba infensa probat, cordoliumq; sinit.
Hic jacet Hundmanus, quem curia novit ad unguem
in Stolobergiacis quæ sita colliculis.
Quis fuerit, qualis, quantus, mihi dicere non est,
Curia honoratos dicere malo patres.
Fiet & hinc liquidum quod cunctorum hispidus horror
mors omisâ omnes conditione trahat.
Hoc quoq; erit liquidum de vili mascula cæno
nempe homulus, quantus, quam nihil ille fiet.

*Ista animi trutinâ tecum perpende viator,
atq; cole hos cineres qui meruere coli.*

VI.

Candor apud tumulum lacrymans.

*SI tibi de nostro fletu quid nosse lubido est
spectator, dictis aurem adhibeto meis.
Sum Candor, nuperq; mea est direpta mihi ades
per mortem & mortis triste satellitium.
Hic rudera atq; jacent: Ergo an mihi vertere possit
fletum aliquis vitio, cum sua quisq; fleat?*

VII.

*TUn' mihi, care parens, pro mortuo habendus, in urna
dum recubas ambos porrigis atq; pedes?
Sic quidem nobis nostræ rationis acumen
dictitat, at sacris plus ego credo meis.
Vivere nam Christum scire, inq; hoc claudere vitam
vita mera est; vitam quis neget ergo tuam?*

VIII.

*Quid quaeso homelle corculum
sic elevas subinde?
Quid ab miselle pallium
sic explicas perinde
Ac aliger Saturnia
Junonis usq; pennas?
O intueri, terream
& te memento massam.*

Diabo-

Diaboliq̄, tetricam
vitare disce nassam.

IX.

Vsq̄ adeo ire homines, & delirare, nec unquam
effigiem Lethi pertrutinare animo.
Deditus hic ventri est, Epicuri est scriptus in Album,
nec fatum aut votum quid putat esse DEI.
Iste monet ali complere trecenta laborat
are loca, omnigenas & sicut inde vices.
Sunt quos compedibus male suada Aphrodisia strinxit,
atq̄ illis sapidum est nil nisi spurca Thais.
Nonnullos Bellona trahit, mactareq̄ nil his
dulcius, adversos & laniare viros.
Summâ ego cunctorum si vellem hominum acta notare,
anserum ubi ale omnes? unde papyrus erit?
Et tamen ad minimum durant illa omnia tempus,
nec datur ad longos continuare dies.
Dum vix respicimus, nobis alapam illa virago
cujus in his chartis mentio multa, dedit.
Quid tunc ulterius? tragica illa catastrophe, ad ignem
perpetuum quando vult remove DEUS.
O mi care parens, tibi qui debentur honores,
me quod & imbueris talibus usq̄, legis?
Sufficiat parere istus, nil gratius unquam
hoc, scio nempe tuis manibus esse potest.

X.

ATq̄, hæc sunt, mellite parens, quæ reddere possum
paucula pro meritis premiola innumeris.
Plura equidem si fata simul sua vota dedissent,
& non fatipotens tam properasset anus,

Plura

26 7856 OK

Plura inquam in voto tibi devoto usq; gerebam,
 & votum finum quisset habere suum.
 Ast ea disturbant Lethi nunc omnia turba
 dum prohibent caeptis te superesse meis.
 Non tamen in puteum penitus, licet invida Clotho
 ex parte impediatur, gratia cuncta cadat.
 Dum potero calamis uti, dum pandere labrum,
 tuq; eris in labio tuq; eris in calamo.
 Imò etiam hanc à me post ultima fata loquelam
 Aetherei in facie iudicis excipies:
 Hic praesto est, veri qui partibus usque parentis
 functus humo est; Ergo huic praemia Christo
 refer.

F I N I S.

1017

M.C.

OK 249

34

DEC

CARMINUM LU

IN OBITU

Integerrimi & Pru

ARNO

HVNDE

COSS. OLIM APUD

genes meritiss

QUI PLACIDE ET SINE

aut signo doloris in Christo Sto

exhalavit 3. Novembris Anno

dic ibi loci ad κοιμητήριον

Christianorum solo

deductus est

CONSCRI

Affectionis & gr

ergo

à

Filio mœstissim

CONRADO HUN

JEN

Typis VVcidn

K. 249.

5259

